

Załącznik do uchwały nr 2246/18
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 11 grudnia 2018 r.

Gmina Recz
ul. Ratuszowa 17
73-210 Recz

WWRPO.VIII.3162.61.2013.Ała

DECYZJA
Nr WWRPO/20/W/2018

podjęta w dniu 11 grudnia 2018 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Stanisław Wziątek - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 t. j. ze zm.), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018 r. poz. 1307 t. j. ze zm.), art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a), art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b), art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 t. j. ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4, art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 913 t. j. ze zm.)

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta – Gminy Recz z siedzibą w Reczu przy ul. Ratuszowej 17 – z dnia 12 lipca 2018 r. o udzielenie ulgi w postaci rozłożenia na raty należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. zobowiązującej wymienionego do zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 z dnia 18 lutego 2010 r. na realizację projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” oraz utrzymującej ją w mocy decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11 lutego 2014 r.

orzeka o:

udzieleniu ulgi w postaci rozłożenia na cztery kwartalne raty spłaty należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych wynikających z decyzji administracyjnej nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. oraz utrzymującej ją w mocy decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11 lutego 2014 r. i ustaleniu następujących terminów płatności oraz ich wysokości:

- 1) **19 046,87 zł** (10 803,00 zł – kwota należności głównej, 8 243,87 zł – kwota odsetek w tym kwota odsetek stałych w wysokości 3 669,87 zł oraz odsetek zmiennych w wysokości 4 574,00 zł liczonych jak dla zaległości podatkowych od kwoty 10 803,00 zł od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia wyznaczonego jako dzień płatności) **płatne do dnia 29 marca 2019 r.,**
- 2) **19 261,87 zł** (10 803,00 zł – kwota należności głównej, 8 458,87 zł – kwota odsetek w tym kwota odsetek stałych w wysokości 3 669,87 zł oraz odsetek zmiennych w wysokości 4 789,00 zł liczonych jak dla zaległości podatkowych od kwoty 10 803,00 zł od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia wyznaczonego jako dzień płatności) **płatne do dnia 28 czerwca 2019 r.,**
- 3) **19 484,87 zł** (10 803,00 zł – kwota należności głównej, 8 681,87 zł – kwota odsetek w tym kwota odsetek stałych w wysokości 3 669,87 zł oraz odsetek zmiennych w wysokości 5 012,00 zł liczonych jak dla zaległości podatkowych od kwoty 10 803,00 zł od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia wyznaczonego jako dzień płatności) **płatne do dnia 30 września 2019 r.,**
- 4) **19 706,75 zł** (10 805,86 zł – kwota należności głównej, 8 900,89 zł – kwota odsetek w tym kwota odsetek stałych w wysokości 3 669,89 zł oraz odsetek zmiennych w wysokości 5 231,00 zł liczonych jak dla zaległości podatkowych od kwoty 10 805,86 zł od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia wyznaczonego jako dzień płatności) **płatne do dnia 31 grudnia 2019 r.**

na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 nr 35 1020 4795 0000 9002 0210 4768.

Uzasadnienie

Decyzją administracyjną nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniący na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018 r. poz.1307 t. j. ze zm.) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanej dalej IZ RPO WZ) orzekł wobec Gminy Recz z siedzibą w Reczu przy ul. Ratuszowej 17 (zwanej dalej Gminą lub Beneficjentem) zwrot środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 z dnia 18 lutego 2010 r. (zwanej dalej Umową) na realizację projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” (zwanego dalej Projektem) w łącznej kwocie 181 993,44 zł wraz z odsetkami licznymi jak dla zaległości podatkowych, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, z zastrzeżeniem że po bezskutecznym upływie wskazanego terminu zwrot części środków nastąpi przez pomniejszenie kolejnej płatności przysługującej wymienionej o środki należne do zwrotu wraz z odsetkami.

Gmina nie zgadzając się z powyższym rozstrzygnięciem, korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 207 ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 t. j. ze zm., zwanej dalej ufp), pismem z dnia 12 grudnia 2013 r. wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej przywołanym wyżej orzeczeniem. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ decyzją nr WWRPO/9/W/2014 z dnia

11 lutego 2014 r. utrzymała w całości w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 27 listopada 2013 r. zobowiązującą Gminę do zwrotu środków, które otrzymała na podstawie Umowy.

Z uwagi na brak zwrotu środków w wyznaczonym terminie IZ RPO WZ skierowała do Beneficjenta upomnienie przedegzekucyjne Nr UP RPOWZ/5/2014 z dnia 19 marca 2014 r. wzywające do uregulowania stwierdzonych wskazanymi wyżej decyzjami administracyjnymi należności (uwzględniając przy tym dokonane pomniejszenie środków przysługujących wymienionemu z wniosku o płatność końcową) tj. kwoty należności głównej w wysokości 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Wymieniony, w dalszym ciągu nie zgadzając się z niekorzystnym rozstrzygnięciem złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (zwanego dalej WSA) skargę na decyzję administracyjną nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11 lutego 2014 r. gdzie w wyniku przeprowadzonego postępowania sądowoadministracyjnego wskazany organ sądowy wyrokiem z dnia 18 czerwca 2015 r. (sygn. akt I SA/Sz 108/15) uchylił zaskarżone orzeczenie administracyjne. W odpowiedzi na powyższe IZ RPO WZ w dniu 1 października 2015 r. złożyła do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę kasacyjną od przywołanego wyżej wyroku WSA z dnia 18 czerwca 2015 r., w wyniku czego wyrokiem z dnia 17 maja 2017 r. (sygn. akt II GSK 3123/15) uchylono zaskarżony wyrok i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania sądowoadministracyjnego WSA wyrokiem z dnia 6 grudnia 2017 r. (sygn. akt I SA/Sz 766/17) oddalił skargę Beneficjenta.

Następnie, tj. po zakończeniu przywołanych wyżej postępowań sądowoadministracyjnych, IZ RPO WZ wystosowała do Gminy upomnienie Nr UP RPOWZ/2/2018 z dnia 9 marca 2018 r. wzywające do uregulowania wskazanych wyżej należności.

W odpowiedzi Gmina pismem z dnia 19 marca 2018 r., doprecyzowanym pismem z dnia 21 marca 2018 r. oraz z dnia 9 kwietnia 2018 r., wniosła o udzielenie ulgi w postaci umorzenia wskazanej wyżej należności oraz odsetek od tych należności powołując się przy tym na ważny interes publiczny.

IZ RPO WZ w wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego decyzją administracyjną nr WWRPO/8/W/2018 z dnia 30 maja 2018 r. odmówiła udzielenia opisanej wyżej ulgi wskazując m. in., iż w badanym stanie faktycznym, mimo zaistnienia przesłanki interesu publicznego, nie wystąpiły okoliczności nadzwyczajne.

W następstwie wydanego orzeczenia przywołany organ administracji upomnieniem przedegzekucyjnym Nr UP RPOWZ/4/2018 z dnia 4 lipca 2018 r. ponownie wezwał Gminę do uregulowania kwoty należności głównej w wysokości 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent pismem z dnia 12 lipca 2018 r. wniósł o rozłożenie na raty wymienionej wyżej należności wraz z odsetkami. Argumentując powyższe Gmina wskazała, iż znajduje się w trudnej sytuacji finansowej spowodowanej spłatą zobowiązań z lat ubiegłych. Ponadto po zrealizowaniu programu naprawczego, który nakładał na wymienioną jednostkę samorządu terytorialnego obowiązek sztywnego stosowania założeń w nim zawartych jak również ścisłego przestrzegania planu wydatków, jest ona aktualnie zmuszona do ograniczenia wydatków budżetowych co w przeciwnym wypadku może stanowić zagrożenie dla jej płynności finansowej. Tym samym jednorazowa zapłata należności wraz z odsetkami wynikającej z decyzji administracyjnej nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. oraz utrzymującej ją w całości w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11 lutego 2014 r., a tym bardziej ściągnięcie jej w drodze egzekucji administracyjnej może poważnie zagrozić realizacji obecnie przyjętego budżetu Gminy. Spowoduje to bowiem dodatkowe koszty po jej stronie związane z koniecznością zaciągnięcia nowych zobowiązań oraz brak środków na zrealizowanie jej zadań ustawowych, czego skutki odczuje społeczność lokalna. W złożonym wniosku o udzielenie ulgi wskazano również, iż Gmina sukcesywnie realizując program naprawczy znacznie ograniczyła zatrudnienie i realizację jej zadań własnych. Dodano także że Gmina ma niskie dochody własne w związku z czym nie ma możliwości wygenerowania z niej tak wysokiej kwoty czyniąc to bez uszczerbku dla koniecznego finansowania zadań własnych.

Następnie IZ RPO WZ pismem z dnia 14 sierpnia 2018 r. wezwała Beneficjenta o doprecyzowanie wniosku o udzielenie ulgi poprzez wskazanie na ile rat i w jakiej wysokości należność główna wraz z odsetkami winna zostać rozłożona, czyniąc to pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania (art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 t.j. ze zm., zwanej dalej kpa))

Odpowiadając na powyższe wymieniony pismem z dnia 17 sierpnia 2018 r. wniósł o rozłożenie należności głównej w wysokości 43 214,86 zł wraz z odsetkami na cztery kwartalne raty zwracając się jednocześnie z prośbą aby zapłata pierwszej raty została wyznaczona na dzień 30 marca 2019 r. co spowoduje, iż całkowita spłata nastąpi w dniu 31 grudnia 2019 r. Uzasadniając powyższe

wskazano, iż Gmina w 2018 roku otrzymała zmniejszoną subwencję wyrównawczą w wysokości około 1 900 000,00 zł oraz subwencję oświatową w wysokości 131 000,00 zł gdzie ten około 10 % ubytek dochodów bieżących poważnie zachwiał jej płynnością finansową. W roku 2019 natomiast wskazana jednostka samorządu terytorialnego otrzyma subwencję wyrównawczą w pełnej wysokości, co pozwoli jej spłacić ciężące na niej zobowiązanie.

Ze względu na analizę całokształtu materiału dowodowego IZ RPO WZ przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne łącznie do dnia 20 grudnia 2018 r. Następnie pismem z dnia 26 listopada 2018 r. przywołany organ administracji publicznej poinformował Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczył o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa.

W związku ze złożonym wnioskiem o udzielenie ulgi IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w szczególności dokumentacji przedłożonej przez Gminę, z uwzględnieniem treści wniosku wraz z jego uzasadnieniem, co pozwoliło na ustosunkowanie się do niego jak poniżej.

Na wstępie wskazać należy, iż możliwość udzielenia ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują przepisy ufp. Regulacje prawne wskazanej ustawy nadają IZ RPO WZ uprawnienie do umarzania w całości albo w części, odraczania terminu spłaty lub rozkładania na raty niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym, czyniąc to na wniosek zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp).

Przez pojęcie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym należy rozumieć takie należności, które nie są podatkami ani opłatami, a stanowią dochód budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych. Ich podstawą są przepisy prawa powszechnie obowiązującego, a cechą charakterystyczną podporządkowanie, w granicach wyznaczonych prawem, objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Zgodnie z art. 60 pkt 6 ufp do powyżej zdefiniowanych należności budżetowych należą m.in. należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Na podstawie przywołanego już wyżej art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich (art. 60 pkt 6 ufp), właściwy organ może na wniosek zobowiązanego:

- a) umarzać w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym,
- b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Na marginesie wskazać należy niniejszym, iż kształt cytowanej wyżej regulacji prawnej został nadany ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 659), która weszła w życie z dniem 28 kwietnia 2017 r. Wcześniej przepisy ufp nie zawierały przesłanek do udzielania ulg w spłacie należności stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym. Tym samym na podstawie odesłania zawartego w art. 67 ufp stosowano odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2018 poz. 800 t.j. ze zm., zwanej dalej op) w tym jej art. 67a § 1, zgodnie z którym, właściwy organ może udzielić zobowiązanemu ulgi w spłacie zobowiązań stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym.

Z uwagi na przytoczoną wcześniej regulację prawną (art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp) stwierdzić należy, iż jedynie w przypadku złożenia wniosku o umorzenie całości należności aktualnymi pozostaną przesłanki zawarte art. 67a § 1 op, tj. ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, gdyż są one tożsame z przesłankami zawartymi w znowelizowanym art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp. Jednakże w przedmiotowej sprawie, gdzie Beneficjent wnioskuje o rozłożenie na raty należności głównej wraz z odsetkami, koniecznym będzie zbadanie przez IZ RPO WZ istnienia nowo brzmiących przesłanek, tj. względów społecznych lub gospodarczych w tym w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp).

Przywołane sformułowania nie mają stałego zakresu treści i jako swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych, wymagają ich uściślenia poprzez orzecznictwo sądów administracyjnych, które z tej przyczyny nabiera znaczenia szczególnego. Jednakże, ze względu na fakt, iż sądy administracyjne, na tle nowego brzmienia art. 64 ust. 1 ufp, nie wypracowały jeszcze, mogącego mieć istotne znaczenie orzecznictwa i to zarówno w odniesieniu do wymienionych

przesłanek udzielania ulgi czy też w odniesieniu do samego charakteru decyzji administracyjnej udzielającej czy odmawiającej jej udzielania, zasadnym jest posługiwanie się orzecznictwem sądów stworzonym jeszcze na kanwie art. 67a § 1 op.

I tak, w pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż decyzja wydana na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, tak jak i ta wydawana na podstawie art. 67a § 1 op, ma charakter uznaniowy, co wynika jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 8 maja 2018 r. (sygn. akt I SA/GI 1425/17) z użytego przez ustawodawcę sformułowania "organ może". Przywołany wyżej sąd administracyjny zaznaczył, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek obecnie unormowanych w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, tj. względy społeczne lub gospodarcze w tym w szczególności możliwości płatnicze zobowiązanego. Dopiero wówczas organ administracji w sposób uznaniowy rozstrzyga, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, mimo istnienia przywołanych przesłanek, odmówić udzielenia takiej ulgi. Ponadto, pomimo, iż instytucja udzielenia ulgi w spłacie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym przewidziana aktualnie w ufp opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, to nie oznacza to jednak, że ustawodawca pozostawił organom zupełną swobodę w jej stosowaniu. Wskazany przepis prawny pozostawia wprawdzie do uznania przez organ administracji istnienie lub nieistnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi, lecz rozstrzygnięcie w jej przedmiocie musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionym materiale dowodowym (tak, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, w wyroku z dnia 7 lutego 2013 r.; sygn. akt I SA/Po 826/12). Nadmienić należy także, iż decyzja w zakresie ulgi w spłacie przywołanych wyżej należności jest instytucją szczególną w systemie prawnym i taki też charakter winny mieć okoliczności uzasadniające pozytywne załatwienie sprawy. Ponadto zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 22 stycznia 2013 r. (sygn. akt III SA/Kr 437/12), uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub negatywnego dla strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 kpa regulującym kwestie jej elementów składowych. Niewątpliwie jednak organ administracji, w pierwszej kolejności, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle występują względy społeczne lub gospodarcze, w tym w szczególności możliwości płatnicze Beneficjenta.

Jak wskazano wyżej zawarte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp przesłanki udzielania ulgi są pojęciami nieostrymi, które nie dają podstaw do przyjęcia, iż istnieje ściśle określony katalog okoliczności, zdarzeń, czy też powodów, którymi należy się kierować przy rozstrzyganiu spraw na podstawie tej regulacji prawnej. Organ administracji winien zatem wyważyć interesy zobowiązanego w szerszym kontekście, dokonując wszechstronnego i wnikliwego rozważenia całokształtu okoliczności sprawy, w celu dokonania oceny czy zachodzi rzeczywista potrzeba udzielenia ulgi. Przy czym subiektywnego przekonania zobowiązanego o potrzebie udzielenia ulgi nie można utożsamiać z uzasadnieniem do jej udzielenia. Przeciwnie, winny zaistnieć nadzwyczajne okoliczności uniemożliwiające zobowiązanemu uregulowanie należności, powodujące szeroko rozumiane niekorzystne skutki w wymiarze społecznym czy gospodarczym, np. konieczność poniesienia z budżetu państwa wydatków w związku z potrzebą zapewnienia zasiłków dla bezrobotnych czy na pomoc społeczną. Chodzi o to, by skutek dochodzenia należności państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia.

Stwierdzić należy ponadto, iż postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi wszczęte zostało w wyniku wniosku złożonego przez Gminę, zatem winien być on należycie uzasadniony i to w interesie wymienionej jednostki samorządu leży podanie do wiadomości organu administracji wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a także dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach. Niemniej jednak stwierdzić należy, iż brak jest jednoznacznych regulacji ustawowych w sprawie elementów z jakich powinien składać się wniosek o udzielenie ulgi. Należy zatem przyjąć, iż wnioskodawczyni w złożonym wniosku winna przedstawić co najmniej podstawowe elementy wymagane w podaniu, tj. wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (art. 63 kpa). Ponadto poza treścią żądania wnioskodawczyni zobowiązana jest przywołać okoliczności faktyczne, które jej zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. IZ RPO WZ dokonała zatem zbadania czy w niniejszej sprawie mamy do czynienia z przypadkiem uzasadnionym względami społecznymi lub

gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) up), odnosząc przywołane okoliczności do rodzaju wnioskowanej ulgi.

IZ RPO WZ w pierwszej kolejności przeanalizowała sytuację finansową Beneficjenta, przy jednoczesnym uwzględnieniu wysokości należności do spłaty, jako warunku niezbędnego do stwierdzenia czy udzielenie ulgi we wnioskowanym zakresie można uznać za zasadne.

I tak, na podstawie dokumentacji przedłożonej przez Gminę zawierającej jej dane finansowe za lata 2016 – 2018 oraz złożonych przez nią wyjaśnień, przywołany wyżej organ administracji ustalił, że:

- 1) dochody jednostki samorządu terytorialnego kształtowały się następująco (na podstawie rocznego sprawozdania Rb-27S z wykonania planu dochodów budżetowych jednostki samorządu terytorialnego):
 - w roku 2016: planowane (po zmianach) w kwocie 23 776 754,84 zł, zaś wykonane 23 817 102,87 zł;
 - w roku 2017: planowane (po zmianach) w kwocie 24 761 291,87 zł, zaś wykonane 24 804 957,77 zł,
- 2) zobowiązania Gminy według tytułów dłużnych wynosiły (na podstawie kwartalnego sprawozdania Rb-Z o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji):
 - w roku 2016: 14 098 370,55 zł;
 - w roku 2017: 11 920 911,24 zł.
- 3) wydatki jednostki samorządu terytorialnego kształtowały się następująco (na podstawie rocznego sprawozdania Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych jednostki samorządu terytorialnego):
 - w roku 2016: planowane (po zmianach) w kwocie 23 822 709,84 zł, zaś wykonane 23 002 823,00 zł;
 - w roku 2017: planowane (po zmianach) w kwocie 23 681 395,87 zł, zaś wykonane 23 191 581,39 zł;
- 4) stosownie do informacji zawartej w rocznym sprawozdaniu Rb-NDS o nadwyżce/deficycie jednostki samorządu terytorialnego:
 - w roku 2016 budżet Gminy odnotował nadwyżkę (plan po zmianach: - 45 955,00 zł, wykonanie 860 702,37 zł); przychody wykonane wskazano w kwocie 800 000,00 zł, natomiast rozchody wykonane w kwocie 781 027,00 zł;
 - w roku 2017 budżet Gminy odnotował nadwyżkę (plan po zmianach: 1 079 896,00 zł, wykonanie 1 613 376,38 zł); przychody wykonane wskazano w kwocie 450 922,00 zł, natomiast rozchody wykonane w kwocie 1 530 818,00 zł;
- 5) na podstawie kwartalnego sprawozdania Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych według stanu na koniec IV kwartału:
 - w roku 2016: papiery wartościowe 0,00 zł, pożyczki na kwotę 0,00 zł, gotówka i depozyty ogółem w kwocie 719 466,11 zł, należności wymagalne 2 530 013,70 zł, pozostałe należności 322 133,18 zł;
 - w roku 2017: papiery wartościowe 0,00 zł, pożyczki na kwotę 0,00 zł, gotówka i depozyty ogółem w kwocie 668 710,65 zł, należności wymagalne 2 632 813,31 zł pozostałe należności 200 907,11 zł.

Ponadto uchwałą nr XXXIX/207/17 Rady Miejskiej w Reczu z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy na 2018 rok, ustalono dochody budżetu w wysokości 23 237 504,00 zł, zaś wydatki w wysokości 22 124 704,00 zł, planowano nadwyżkę budżetową, która miała zostać przeznaczona na spłatę zaciągniętych kredytów i pożyczek w kwocie 1 112 800,00 zł.

Dodatkowo z zaświadczenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Szczecinie – Inspektorat w Choszcznie z dnia 15 marca 2018 r. wynika, iż według stanu na dzień jego wydania Beneficjent nie figurował w rejestrze płatników składek KSI ZUS. Natomiast z zaświadczenia wydanego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Choszcznie w dniu 6 kwietnia 2018 r. wynika, iż wymieniona jednostka samorządu, według stanu na dzień jego wydania, nie posiadała zaległości podatkowych.

Wskazania wymaga także, iż z przedłożonego wyciągu bankowego z dnia 9 kwietnia 2018 r. wynika, iż Beneficjent na następujących rachunkach zgromadził środki finansowe w wysokości: dochodowym – 163 603,44 zł, sum depozytowych 23 154,24 zł, wydatków 1 784,60 zł, Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych 18 476,44 zł. Z kolei według informacji dotyczącej stanu zobowiązań Gminy łączna ich kwota na dzień 9 kwietnia 2018 r. wyniosła 11 040 111,29 zł (w tym Bank Gospodarstwa Krajowego 1 382 333,79 zł, Zachodniopomorski Bank Spółdzielczy w Choszcznie 927 200,00 zł, Ministerstwo Finansów 8 575 000,00 zł, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie 155 577,50 zł).

Ponadto, w związku z wyjaśnieniami złożonymi przez Beneficjenta, zgodnie z którymi wymieniony wykonał rozpoczęty jeszcze w 2017 roku program postępowania naprawczego ustalono, iż przyczyną zagrożenia realizacji zadań publicznych był fakt, iż w latach 2006 – 2012 Gmina postawiła na rozwój, aktywnie sięgając po środki unijne, które pozwoliły jej na wykonanie takich inwestycji jak m. in. budowa hali sportowo – widowiskowej wraz z infrastrukturą, remont stacji uzdatniania wody, budowa i wymiana azbestowej sieci wodociągowej oraz deszczowej, modernizacja hydroforni przejętych od Agencji Nieruchomości Rolnych na terenach wiejskich, termomodernizacja budynków Przedszkola Miejskiego i Szkoły Podstawowej w Reczu, budowa mieszkań socjalnych i remonty komunalnych zasobów mieszkaniowych. Realizacja wymienionych przedsięwzięć wiązała się z koniecznością zaciągania kredytów oraz pożyczek. Powyższe okoliczności połączone z brakiem możliwości wygenerowania w budżecie omawianej jednostki samorządu większej nadwyżki operacyjnej, spowodowały kumulację długu do niebezpiecznego poziomu, problem z jego spłatą i konieczność podjęcia działań przynoszących wymierne efekty finansowe zapobiegające ryzyku niemożności realizacji zadań publicznych.

Na marginesie wskazać należy, iż zarówno w 2016 r., jak i w roku 2017 mimo realizowania jednocześnie przywołanego wyżej programu naprawczego Gmina odnotowała nadwyżkę budżetową (roczne sprawozdanie Rb-NDS o nadwyżce / deficycie). W 2016 r. nadwyżka wynosiła 860 702,37 zł, w 2017 r. była to kwota 1 613 376,38 zł, zaś na 2018 r. zaplanowano nadwyżkę na poziomie 1 112 800,00 zł. Wystąpienie nadwyżki oznacza wprawdzie, że część dochodów budżetowych nie została wydatkowana w danym roku budżetowym jednakże jej odnotowanie nie zawsze powoduje istnienie dobrej kondycji finansowej Gminy. Nadwyżka budżetowa jest bowiem uzasadniona także w sytuacji, gdy konieczna jest np. spłata wcześniej zaciągniętych długów, co zważywszy na treść uchwał budżetowych ustanowionych przez Beneficjenta na lata 2016 – 2018, miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Kontynuując rozważania dotyczące warunków udzielenia ulgi w spłacie zawartych w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, IZ RPO WZ dokonała analizy zadań wykonywanych przez Beneficjenta i ich znaczenia jak również cele, którymi kierował się wymieniony rozpoczynając inwestycję w ramach RPO WZ. I tak, Gmina stanowi lokalną wspólnotę samorządową tworzoną przez jej mieszkańców oraz terytorium obejmujące jednostki pomocnicze. Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 t.j. ze zm.) do zadań własnych gminy należą w szczególności sprawy dotyczące ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej; gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego; wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz; działalności w zakresie telekomunikacji; lokalnego transportu zbiorowego; ochrony zdrowia; pomocy społecznej, w tym ośrodków i zakładów opiekuńczych; wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej; gminnego budownictwa mieszkaniowego; edukacji publicznej; kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami; kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych; porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli czy polityki prorodzinnej. Jak wynika z powyższego wyliczenia, przedmiotem zadań realizowanych przez Gminę jest zaspokajanie potrzeb lokalnej wspólnoty samorządowej tworzonej przez jej mieszkańców. Z uwagi na wykonywane przez Beneficjenta zadania i ich znaczenie oraz przesłanki, którymi kierował się rozpoczynając Projekt należy uznać, iż z całą pewnością, miał on na uwadze potrzeby i komfort życia mieszkańców. Na uznanie zasługuje także fakt, iż Gmina stara się przeznaczyć swoje środki finansowe na inwestycje mające na celu rozwój wspólnoty samorządowej oraz jej terytorium, podejmując trud pozyskiwania zewnętrznych źródeł finansowania przedsięwzięć.

Mając na uwadze wszystko powyższe, tj. odbudowującą się stopniowo kondycję finansową Gminy jak również charakter powierzonych jej zadań, IZ RPO WZ ustaliła, iż w badanym stanie faktycznym zaistniały zarówno okoliczności uzasadnione względami gospodarczymi jak i społecznymi, tj. przesłanki udzielenia ulgi ujęte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp co pozwala na przychylenie się do wniosku Beneficjenta, a w konsekwencji na rozłożenie należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. oraz utrzymującej ją w mocy decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11 lutego 2014 r. (przy uwzględnieniu dokonanego uprzednio pomniejszenia środków przysługujących wymienionemu z wniosku o płatność końcową), na cztery kwartalne raty, z uwzględnieniem terminów ich spłaty zawartych w jego piśmie z dnia 17 sierpnia 2018 r. W przywołanym piśmie Beneficjent należycie wykazał bowiem,

iż wyznaczenie terminu spłaty choćby jednej raty na rok 2018 r. prowadziłyby do braku możliwości jej spłaty gdyż dopiero w roku 2019 Gmina ponownie uzyska wyczekiwaną płynność finansową.

Wysokość rat została ustalona poprzez podział należności głównej w wysokości 43 214,86 zł na trzy równe raty w wysokości 10 803,00 zł oraz jedną ratę wyrównawczą w wysokości 10 805,86 zł (3 x 10 803,00 zł + 10 805,86 zł) oraz tożsamy podział odsetek stałych w wysokości 14 679,50 zł (3 x 3 669,87 zł + 3 669,89 zł) naliczonych do dnia 11 lutego 2014 r., tj. do dnia dokonania pomniejszenia środków (data wydania decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2014). Ponadto do wysokości raty doliczono odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonych od dnia 12 lutego 2014 r., tj. od dnia następującego po dniu wydania decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2014, do daty płatności poszczególnej raty.

Na marginesie wskazania, wymaga iż IZ RPO WZ mimo odesłania zawartego w art. 67 ust. 1 ufp, zobowiązującego do odpowiedniego stosowania działu III op, nie uwzględniła regulacji prawnej ujętej w art 57 op normującym kwestii opłaty prolongacyjnej, która zgodnie z istniejącą praktyką była dotychczas nakładana w przypadku wydawania decyzji w przedmiocie udzielania ulgi w spłacie należności stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym. Powodem powyższego jest fakt, iż podstawą prawną do wydania niniejszej decyzji administracyjnej jest znowelizowany art. 64 ufp, w którym zawarto przesłanki do udzielania ulgi. Regulacja prawna zawarta w art. 57 op dotyczy natomiast jedynie przypadków wydawania decyzji na podstawie art. 67 a § 1 pkt 1 lub 2 op.

W tym miejscu stwierdzić należy ponadto, iż uwzględnienie wniosku o rozłożenie płatności na raty nie powoduje (w przeciwieństwie do pozostałych ulg uznaniowych) rezygnacji organu administracji publicznej z należnego mu świadczenia. Mając na uwadze powyższe, IZ RPO WZ orzeka jak w sentencji niniejszej decyzji administracyjnej.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona z niej niezadowolona może zwrócić się do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W trakcie biegu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, Strona może zrzec się prawa do jego złożenia wobec Instytucji Zarządzającej RPO WZ, która wydała decyzję. Z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej RPO WZ oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy decyzja staje się ostateczna i prawomocna, tj. nie przysługuje od niej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Gmina Recz
ul. Ratuszowa 17
73-210 Recz
- 2) a/a